

Louis en Robert Bonestroo

Voor de Nunspeetse veehouders Louis en Robert Bonestroo zijn de bestaande stal en de hoeveelheid gewonnen kuilvoer de beperkende factoren voor de grootte van hun piemonteseveestapel.

Aantal dieren:	13
Aantal kalvingen per jaar:	5-7
Ras:	piemontese
Aantal hectare:	3

Robert Bonestroo: 'Eerst met jonge dieren ervaring opdoen bij keuringen'

Keuringssucces smaakt naar meer

Na bijna dertig jaar piemonteses fokken deed Louis Bonestroo afgelopen oktober voor het eerst mee aan de Nationale Vleesvee Manifestatie. De fokker uit Nunspeet en zijn zoon Robert sleepten meteen de twee hoofdprijzen mannelijk in de wacht.

tekst **Ivonne Stienezen**

In het weiland naast het huis in Nunspeet loopt de 13-koppige veestapel van Louis (59) en Robert (20) Bonestroo. Vader en zoon genieten zichtbaar van de aanblik van de vijf piemontesekoeien met hun kalveren, de twee pinkjes en de dekstier. Die stier, Bonito 89, werd afgelopen najaar op de Nederlandse Vleesvee Manifestatie (NVM) reservekampioen mannelijk. In Zwolle was de Ottmar-zoon uit een 89 punten Golfodochter nog maar vijf maanden oud. Inmiddels is de stier, die werd gefokt door Henk Hengsteboer uit Nieuwleusen, 13 maanden oud en

doet hij zijn werk bij de koeien. 'De eerste koe die hij heeft gedekt, is de drie weken door', vertelt Bonestroo senior. Het succes op de NVM, de eerste keuring waar de familie ooit aan deelnam, bleef niet beperkt tot de reservekampioen. Ook de hoofdprijs bij de mannelijke dieren kwam uit de stal van Bonestroo: de zelfgefokte stier Giulio. 'Ik vind het mooi dat juist ons eigen fokproduct kampioen is geworden', vertelt Louis. Het meedoen aan de keuring is goed bevallen. 'We gaan zeker vaker meedoen. Voorlopig wel alleen met jonge dieren, die zijn beter han-

teerbaar en zo kunnen wij en onze dieren er langzaam in groeien. Bovendien zijn onze oudere dieren niet rastypisch genoeg, alhoewel ze wel goede nafok geven', vindt Robert.

Stal beperkt groei

Louis Bonestroo begon met het houden van vleesvee toen hij op deze boerderij in Nunspeet kwam wonen, 28 jaar geleden. Als boerenzoon kocht hij een kleine boerderij met een stal. Op de veemarkt in Zwolle kocht hij zijn eerste vleeskoeien: twee piemontesekruislingen.

Bonito 89 werd tijdens de NVM in Zwolle reservekampioen mannelijk bij het piemonteseras. Nu doet hij als dekstier zijn werk

Afkalfgemak is voor de familie Bonestroo een reden om voor piemonteses te kiezen

moet zijn. Ze kiezen een aantal mogelijke vaders, op basis van de website van Anaborapi, het piemontesestamboek. Ze letten daarbij onder meer op draagtijd, geboortegemak, karakter, hoogtemaat en groei. 'Daarnaast kijken we ook naar de moeder van het kalf, die kun je in het echt zien, dat vinden we zeker zo belangrijk.' Vorig jaar stond een Pupillozoon in de wei, dat is de vader van de kalveren die dit voorjaar zijn geboren.

Wanneer alle dieren weer worden opgestald, verkopen de veehouders de eigen stierkalfjes, vaak voor de afmest, maar ook geregeld voor de fokkerij. 'Vorig jaar hebben we Giulio, een kleinzoon van Ottmar en Golfo, natuurlijk wat langer aangehouden. Na de winst op de NVM konden we hem goed verkopen', aldus Robert.

Karakter bepaalt stierkeus

Bij de keuze voor een dekstier is karakter een belangrijk criterium. 'Daarom kopen we ook al graag een dekstiertje in het stal seizoen. In de stal kun je heel goed zien hoe het karakter van een stier is. We hebben zelfs een keer een stier weggedaan omdat hij te agressief was. Zo'n dier willen we echt niet', vertelt Robert.

Ook de koeien moeten een goed karakter hebben. 'In de winter staan ze vast, we lopen twee maal daags achter ze langs om ze uit te mesten, dus ze moeten wel mak zijn', vertelt Louis.

Twee koefamilies zijn dominant aanwezig op het bedrijf in Nunspeet. De Dirkjes zijn van vader Louis, de Juliafamilie is van Robert. Golfdochter Griota 23, de stammoeder van de Juliafamilie, heeft inmiddels al zes keer gekalfd. De moeder van NVM-kampioen Giulio is als nuchter kalf aangekocht. De Julia's zijn luxe, rastypische dieren en heel mak.

Ook de oudste Dirkje (v. Lennartzoon Christos), Dirkje 26, heeft zes keer gekalfd. Deze koefamilie geeft heerlijk melk, heeft een goed karakter, heeft een korte draagtijd en kalft gemakkelijk.

'Ik ben wel tevreden met mijn eigen vee', zegt Louis. 'Alhoewel ik zelf graag wat massalere koeien zou willen fokken. Maar omdat we een eigen stier hebben, is het lastig om dat te bereiken. We kunnen geen individuele paringen maken.' Bij de keuze voor een eigen stier is gemak de belangrijkste drijfveer, omdat de vleesveehouders overdag beiden niet thuis zijn. 'Maar ook omdat het gewoon mooi is om een stier in het weiland te hebben', besluit Robert. |

Inmiddels is de veestapel gegroeid en 100 procent piemontese, omdat het een ras is dat gemakkelijk kalft, goed groeit en mak is. De oude stal is nog steeds de plek waar in de winter de dieren staan. De grupstal is wel wat verbeterd, maar het aantal koeplaatsen, tien stuks, is een beperkende factor voor de grootte van de veestapel. Daarnaast bepaalt de hoeveelheid kuilvoer die ze op hun drie hectare land kunnen winnen, hoeveel dieren in de stal komen te staan. 'We houden vee naar het voer dat we hebben', vertelt Louis.

Has-student Robert is door zijn vader behoorlijk besmet met het 'piemontesevirus'. 'Als het kan, wil ik piemonteses blijven houden. Maar het kan niet uit als je er land voor moet kopen', is zijn overtuiging. Vader Louis, in het dagelijks leven automonteur, vertelt dat hij financieel nog wel wat overhoudt aan het vee. 'Maar dat is ook vooral een kwestie van de kosten bewaken. De inkomsten van het vee dat we verkopen, zijn goed.'

Het overtollige vee dat vader en zoon verkopen, gaat eigenlijk altijd naar andere veehouders, vaak via contacten die zijn opgedaan via het piemontesestamboek.

Strakke jaarplanning

In het voorjaar gaan de afgekalfde koeien zo snel mogelijk met hun kalf naar buiten. Vlak voor het kalven gaan de koeien van de grup in een strohok. Wanneer het

kalf een paar dagen oud is en goed gezond, gaan moeder en kalf het weiland in. 'We helpen het kalf eigenlijk nooit om te drinken, zeker niet als het gezond oogt. In de praktijk vinden ze altijd binnen een uur of vier, vijf de uier zelf wel', concludeert Louis.

Vanuit de keuken houdt de familie Bonestroo het afkalfproces in de gaten. Daar hangt namelijk de monitor die is verbonden met de camera in de stal. 'We willen er wel graag bij zijn als een koe kalft', vertelt Robert. Wanneer een koe's nachts lijkt te gaan kalven, gaan hij en zijn vader afwisselend het bed uit. 'We controleren eerst altijd of het kalf goed ligt en uit voorzorg helpen we meestal wel bij het kalven.' Als het kalf is geboren, krijgt het direct oormerken, wordt de navel ontsmet en wordt gecontroleerd of de koe melk heeft. 'Vanaf dan moeten ze het in principe zelf doen.'

Vanaf half juni gaat de stier het weiland in, zodat in het nieuwe jaar dezelfde planning haalbaar blijft. 'Eind augustus verkopen we de jonge dekstier weer, meestal gaat hij naar een andere fokker. In september of oktober kopen we bij een Nederlandse fokker een stierkalf van afgelopen voorjaar om in het komende seizoen als dekstier dienst te doen', vertelt Robert. Vader en zoon Bonestroo bedenken voordat ze op zoek gaan naar een nieuwe stier wie de Italiaanse vader van hun stiertje